

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0079 van 27 mei 2014
in de zaak 1011/0376/SA/3/0318

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS
kantoor houdende te 8000 Brugge, Predikherenstraat 23/1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Steve RONSE en Jan BELEYN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 augustus 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem van 30 april 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning, onder de voorwaarde dat de publieke onthaalruimte uitsluitend voor eigen producten wordt aangewend.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie DE MAESSCHALCK die loco advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Sofie RODTS verschijnt voor de verzoekende partijen en de tussenkomende partij, in persoon van de heer [REDACTED], en haar advocaat Jan BELEYN zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 28 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 11 APRIL 2011 de tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tussenkomende partij werd verzocht om een volledig afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsook het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden bij haar uiteenzetting ten gronde te voegen.

Een definitieve uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Middels een proces-verbaal van 29 juni 2009 werd vastgesteld dat voorafgaand aan de hierna vermelde aanvraag grondwerken werden uitgevoerd en grachten werden uitgegraven en dat hierbij bermvegetatie en een bruggehoofd werden vernield en één hoogstam gerooid zonder stedenbouwkundige vergunning.

Op 30 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is eveneens gelegen in de relictzone “oude veldgebieden: hoogveld, Blekkerbos, Bulskampveld”.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 januari 2010 tot en met 19 februari 2010, worden vijftien bezwaarschriften ingediend, uitgaande van onder meer de huidige verzoekende partijen. Deze bezwaren worden door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem op 12 maart 2010 ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening brengt op 2 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 17 februari 2010 een gunstig advies uit, maar raadt aan om de buffervijver om te vormen tot een infiltratiebekken.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 23 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem verleent op 25 maart 2010 het volgende ongunstige advies:

“ ...

De aanvraag strekt tot het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning... Het bedrijfsgebouw heeft een totaal volume van 13.787,60m³... maximum hoogte... 8,05m.

...

Gezien landschappelijk dit één van de meest waardevolle gebieden van Beernem is, heeft... dit gebied een beperkte draagkracht. Een land- of tuinbouwintensief grondgebruik moet vermeden worden, mede gezien de ligging in een waterwingebied.

Gezien de overdimensionering van de gebouwen en mogelijke activiteiten nauw aansluit bij industriële activiteiten dan bij landbouwactiviteiten die louter grondgebonden zijn...

In het GRS is dit gebied opgenomen in de hoofdruimte “Ruimtelijk Veldgebied”. In het deel II. “Richtinggevend gedeelte” onder Hoofdstuk III... staat onder punt 1.3.2.: Ontwikkelingsmogelijkheden voor landbouwbedrijven vermeld dat nieuwe grondgebonden bedrijfszetels enkel op bestaande landbouwsites kunnen. Gezien het hier om een totaal nieuwe zetel gaat, is dit in tegenstelling met... het GRS

...”

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, brengt op 20 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 28 april 2010 een ongunstig advies. Hij sluit zich aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem weigert op 30 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 3 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 juli 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

3. INHOUDELIJKE BESPREKING

3A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

...

*De plaats kenmerkt zich als **landschappelijk gaaf gebied met afwisselend open en bosrijke delen** in een dambordvormig patroon...*

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

*Er mag geoordeeld worden dat **het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar** is met de bestemming **agrarisch gebied**... vergunbaar, mits voldoende aandacht gaat naar een goede landschappelijke integratie...*

*Het nieuwe landbouwbedrijf omvat evenwel niet enkel de zuivere landbouwbedrijfsgebouwen (opslag materieel en producten).. ca. 1.000m² voorzien voor activiteiten die eerder op de **commerciële en educatieve uitbating** slaan... een wel erg ruime invulling dan wat volgens de regelgeving toegestaan kan worden. Het is daarbij niet onredelijk te denken dat de polyvalente ruimtes ook voor andere – niet landbouwgerelateerde – activiteiten gebruikt kunnen worden..*

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Er wordt vastgesteld dat het gebouw door zijn groot gabariet en de indringing in een uitgesproken gaaf en landschappelijk aantrekkelijk gebied een negatieve impact zal hebben en aldaar een schaalbreuk zal veroorzaken.

Aanvrager stelt dat “het landschap reeds in hoge mate structureel aangetast is”, eens stelling die na plaatsbezoek geenszins kan worden onderschreven... Zoals de gemeente terecht stelt... één van de meest waardevolle gebieden van Beernem... relictzone...

...

Het voorziene bouwprogramma welke in ruime mate functies (zie hoger) bevatten die deze van een normaal leefbaar agrarisch bedrijf overschrijden, roept vragen op... eerst basisactiviteiten (telen en verwerken van bessen)... alvorens aan complementaire activiteiten kan worden gedacht, en al zeker... van die schaal... Hetzelfde geldt inzake de bouw van de exploitatiewoning.

...

Niettemin er zowel op het vlak van materiaalgebruik, uitzicht (geschakelde volumes die een monotoon uitzicht voorkomen) en de te realiseren aanplantingen inspanningen worden geleverd op het vlak van landschappelijke integratie, en er tevens bij de keuze

van de bouwplaats aansluiting wordt gezocht bij de bestaande bebouwing in de omgeving, kan niet ontkend worden dat het nieuw te bedrijven alleen al door zijn gabariet – er is **weinig** aandacht voor **zuinig ruimtegebruik** – een grote ruimtelijke impact zal hebben en een **nieuwe indringing in het gave landschap** zal zijn...

In het beroepschrift wordt herhaaldelijk verwezen naar de aanwezigheid van een **houthandelsbedrijf** die voorliggende aanvraag ruimtelijk moet verantwoorden. Deze **vergelijking** is evenwel **niet geheel representatief** gezien... binnen woongebied met landelijk karakter en niet... open landschap. Bij plaatsbezoek bleek tevens dat ondanks het monotoon-witte materialen er een degelijke groenbuffer wordt voorzien rond dat bestaande bedrijf. Tevens dient er op gewezen dat dit houthandelbedrijf qua ontsluiting geënt is op de N370 en niet op de smalle landelijke weg ■■■.

Voorliggende aanvraag zal een **ongewenste dynamiek in tweede bouwlijn** van de ■■■ teweeg brengen. Het is immers niet onrealistisch te denken dat het gebouw en de activiteiten bepaalde verkeers- en vervoersstromen met zich zullen brengen... wegvoeren van tuinbouwproducten met vrachtwagens... ook de bezoekers aan de hoevewinkel en het educatief centrum... op de smalle (slecht 3m breed) landelijke weg ■■■ maar ook de nabijgelegen ■■■... op vandaag intensief gebruikt door wandelaars en fietsers...

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

... niet gunstig... omdat:

- het voorgestelde bouwprogramma veel onnodige functies bevat die het loutere agrarische activiteit, m.n. het telen en verwerken van bessen overschrijden;
- ... bijgevolg een schaalbreuk... in nieuw aan te snijden landschappelijk waardevol gebied;
- en de bestaande wegen ■■■ en ■■■ onvoldoende geschikt...

Er wordt voorgesteld dat aanvrager samen met de gemeente zoekt naar een geschikte locatie (hetzij in een leegstaande hoeve, hetzij op een nieuw aan te snijden locatie met een beter bereikbaarheidsprofiel en die minder storend is vanuit landschappelijke omgeving)

...

Na de hoorzitting van 3 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 26 augustus 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

...

De plaats kenmerkt zich als landschappelijk gaaf gebied met afwisselend open en bosrijke delen in een dambordvormig patroon...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

Er mag geoordeeld worden dat het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied... vergunbaar, mits voldoende aandacht gaat naar een goede landschappelijke integratie... Het nieuwe landbouwbedrijf voorziet naast landbouwbedrijfsgebouwen ook een hoevewinkel (250m²), polyvalente ruimtes beneden (225m²) en boven (400m²) en een terras (108m²)... In een aanvullende nota motiveert beroeper het vereiste ruimtebeslag omwille van het feit dat hij zelf instaat

voor het volledige proces (van opslag naar verkoop). Hiervoor dient beroeper te beschikken over een ontvangstbalie, kantoor-, vergader-, en degustatieruimtes. Men stelt ook dat de polyvalente ruimtes zullen gebruikt worden voor landbouweducatie. Teneinde te waarborgen dat de ruimtes wel degelijk worden aangewend waarvoor zij zijn aangevraagd, dient als voorwaarde te worden opgelegd dat “de publieke onthaalfunctie uitsluitend wordt aangewend voor eigen producten”.

...

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Door het gebruik van geschakelde volumes wordt een monotoon uitzicht vermeden. Door een doordachte keuze inzake materiaalgebruik, alsook de keuze van inplanting waarbij aansluiting wordt gezocht bij bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (cfr. Houthandelsbedrijf), integreert het project zich volkomen in landschappelijk waardevol gebied. Van een schaalbreuk is hoegenaamd geen sprake. Op die manier wordt de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar gebracht. Bovendien is het project voorzien van een aanplanting (zie inplantingsplan). Op die manier wordt zelfs aan landschapsontwikkeling gedaan.

De toegang ligt op amper 100m van de ■■■ (N370) en op 600m van de afrit van de autosnelweg... afstand tot de grote verkeersassen is dus uiterst minimaal... Bovendien hoeft geen transport op de kleine wegen te gebeuren. Mede door de inplanting van het gebouw, worden de transporten van het veld naar het bedrijf tot een minimum herleid...

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Overwegende dat de aanvraag slaat op het oprichten van een leefbaar landbouwbedrijf; dat de aanvraag tevens voldoet aan het esthetisch criterium; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening

...

Dit is de bestreden beslissing.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEERNEM en de gemeente BEERNEM hebben met een aangetekende brief van 17 december 2010 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0375/SA/3/0317.

De heer ■■■ heeft met een aangetekende brief van 20 december 2010 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0364/SA/3/0309.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, die geen nota betreffende de vordering tot schorsing heeft neergelegd, en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Het staat vast dat, eens de loods is gebouwd, een afbraak onrealistisch is, ook al wordt de vergunning naderhand vernietigd. De praktijk op het terrein staat mijlenver af van de juridische logica omtrent de gevolge van een vernietigingsarrest...

Eerste verzoekende partij kocht het perceel langs ■■■ aan omwille van de prachtige ligging en het open zicht met dreven zonder storende bouwwerken. De woning werd op die manier ontworpen dat het omliggende open landschap en de dreven maximaal aan bod komen.

Eerste verzoekende partij mocht erop vertrouwen dat de achterliggende percelen onbebouwd zouden blijven gelet op de toegekende bestemming en het voornemen uitgedrukt in het GRS Beernem om geen nieuwe landbouwvestigingen toe te laten.

Ingevolge de bestreden beslissing dreigt dit open zicht volledig verloren te gaan... vanuit living en tuin uitkijken op een parkeerzone, een grote en hoge loods, de woning van de aanvrager, de laad- en loskade en de zelfplukweide... Tussen de stammen door zal de eerste verzoeker zijdelings uitzicht hebben op het storende gebouw...

...

Naast de visuele hinder zal de eerste verzoeker ook geconfronteerd worden met een ernstige verkeershinder... smalle landelijke weg... De uitvoering van de bestreden vergunning zal een hoge verkeersdynamiek genereren. Niet alleen... naar en afkomstig van de hoefwinkel, de polyvalente ruimte (die naar alle waarschijnlijkheid zal omgevormd worden tot een horeca aangelegenheid) en de plukweide..., maar ook de grote vrachtwagens die na het laden en lossen het fruit moeten vervoeren... De weg heeft slechts een breedte van 3meter en de grote bomen verhinderen dat er uitgeweken wordt op de berm...

De activiteiten van ■■■ zullen ook lawaaihinder veroorzaken. De “afvoerloskade” ligt slechts op een twintigtal meter van de perceelsgrens... De voorliggende manoeuvreerruimte bevindt zich slechts op een tiental meter van de perceelsgrens. Ook op de achterliggende plantages zullen er voortdurend mensen en machines aan het werk zijn... particuliere,, scholen en groepen... zullen het rustige woonklimaat van de eerste verzoeker volledig teniet doen.

Ook **tweede verzoekende partij** kocht zijn woning... omwille van het prachtige open en ongestoorde uitzicht.

Net zoals de eerste verzoeker mocht hij erop vertrouwen dat de achterliggende open ruimte onbebouwd zou blijven gelet op de toegekende bestemming en de bepalingen... in het GRS Beernem.

... ook visuele hinder en lawaaihinder... De exploitantenwoning en de zelfpluktuin bevinden zich immers in het verlengde van de tuin van de tweede verzoekende partij...

De derde verzoekende partij woont langs de [REDACTED] maar heeft vanuit zijn keuken en tuin ook rechtstreeks zicht op de voorziene bouwplaats...

*Het is duidelijk dat de uitvoering van de bestreden vergunning ook een ernstige visuele impact zal hebben op de woonomgeving van de derde verzoeker
..."*

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij antwoordt als volgt:

"...

Verzoekende partijen verwijzen in wezen op (i) het feit dat een constructie met een vernietigde vergunning doorgaans niet wordt afgebroken, (ii) het open landschap dat zal worden verstoord en dit in tegenstelling tot het structuurplan en de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied, (iii) te verwachten verkeershinder en (iv) mogelijke lawaaihinder.

Volgende repliek dringt zich toch op:

*Waar verzoekers wijzen op het feit dat ingeval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing de constructie van tussenkomende partij waarschijnlijk **niet zal kunnen worden afgebroken**, en dat daardoor een schorsing noodzakelijk zou zijn, moet tussenkomende partij toch beklemtonen het hier niet mee eens te zijn. Er valt niet in te zien waarom, ingeval van een vernietiging van de vergunning, er geen grond zou zijn om de afbraak van het gebouw te vorderen. Zowel het college, als de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, als verzoekers zelf hebben hiertoe de juridische wapens in handen. Wel is het zo dat in hoofde van verzoekers alsdan een geschil omtrent subjectieve rechten ontstaat – op basis van de artikelen 544 en/of 1382 B.W. Hetgeen verzoekers in wezen aan Uw Raad vragen is om te voorkomen dat zij hun subjectieve rechten naderhand, ingeval van een gebeurlijke vernietiging, zullen moeten uitoefenen. Er valt hoegenaamd niet in te zien hoe dit in de huidige procedure, omtrent het objectief contentieux, een MTHEN kan verantwoorden. Verzoekers tonen ook niet aan in wat de precieze onmogelijkheid zou bestaan om deze rechten naderhand uit te oefenen. Zij lijken te kunnen volstaan met het loutere uitgangspunt dat dit moeilijk zal zijn. Dit is evenwel niet genoeg om een MTHEN hard te maken.*

*Wat de vrees betreft dat het **zgz. open zicht** van verzoekers zal verstoord worden, wil tussenkomende partij toch op volgende zaken wijzen:*

- verzoekers menen allemaal een ongerept uitzicht te hebben op de plaats waar tussenkomende partij zijn landbouwbedrijf wil realiseren. Dit klopt niet met de feiten. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de plantage en de rijlanen tussen de aangeplante struiken al zijn gerealiseerd. Daar waar verzoekers hun MTHEN aldus op deze exploitatie enten, die aan geen vergunning is onderworpen nu zij volledig zone-eigen is, moet vastgesteld worden dat dit “nadeel” al gerealiseerd werd. Dit volstaat om de gevraagde schorsing te verwerpen.

Waar zij hun MTHEN voorts trachten te enten op het gebouw dat zal worden gerealiseerd, moet worden benadrukt dat zij over geen open zicht beschikken ten aanzien hiervan. Op basis van hun eigen ingeplakte foto's in het verzoekschrift moet immers worden vastgesteld dat al hun eigendommen omgeven zijn door hoogstammige bomen en struiken (zie ook de foto van tussenkomende partij hoger onder de feiten)... Maar er is meer. Uit de goedgekeurde plannen van tussenkomende partij (plan 1 / 4) blijkt dat deze hoogstammige bomen voorziet rondom het volledige te creëren gebouw (86 hoogstammige bomen om precies te zijn). Het betreft ter hoogte van de ■■■ en het gebied ten zuiden van het gebouw zelfs een dubbele rij hoogstammige bomen. Er valt totaal niet in te zien hoe verzoekers in deze context kunnen stellen over een ongerept uitzicht te (zullen) beschikken op de plaats waar dit bedrijfsgebouw zal komen... Dit is des te meer het geval gelet op de afstand van de woningen/zetel van verzoekers ten opzichte van dit gebouw (voor eerste verzoeker meer dan twintig meter en voor de overige verzoekers niet aangegeven in het verzoekschrift) en het feit dat er vlak ten noorden van het gebouw van tussenkomende partij een houtverwerkend bedrijf is gelegen waarop verzoekers volgens hun eigen voorstelling van zaken... ook een uitzicht moeten hebben...

- Gelet op het bovenstaande kan tevens niet gesteld worden dat zij erop mochten vertrouwen dat er in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied – bovenal dienend voor landbouw – niets zou komen. Minstens heeft tussenkomende partij voor een voldoende inkleding gezorgd in het landschap gelet op de vele voorziene hoogstammige bomen (en zelfs de eigenlijke plantage die natuurlijk ook groen is).

- Evenmin kan een “nadeel” vastgesteld worden omdat één en ander indruist tegen een structuurplan... (2.1.2, §7 VCRO)...

- Wat nog het aspect **mobiliteit** betreft, moet erop gewezen worden dat tussenkomende partij zich hoe dan ook in een gebied bevindt waar landbouw kan ontplooid worden. Een zekere trafiek van verkeer die betrekking heeft op deze landbouwactiviteiten is daar ook niet vreemd aan. Het is opvallend dat verzoekers weliswaar “ernstige” verkeershinder vrezen, doch nergens precies aangeven waarom de te verwachten trafiek zo hoog zou zijn dat deze een MTHEN kan vormen in hun hoofd. Er valt niet in te zien waarom bessenteelt dermate veel verkeer zou genereren dat er van bovenmatige hinder sprake zou kunnen zijn. Des is des te meer het geval nu verweerster in de bestreden beslissing net de goede ontsluiting heeft aangestipt. Het feit dat verzoekers verder vrezen dat er “naar grote waarschijnlijkheid” een horeca-aangelegenheid zal komen, is op niets concreet gebaseerd... Waar zij tot slot nog wijzen op de trafiek die afkomstig is van de plukweide, moet worden opgemerkt dat de plantage inmiddels helemaal is aangeplant en dat deze trafiek hoe dan ook een feit is (aanplantingen, onderhoud, etc.). Tussenkomende partij wijst er trouwens op dat zij in haar milieuvergunningsaanvraag slechts de stalling vraagt van acht landbouwvoertuigen (incl. aanhangwagens). Van een bovenmatige trafiek, met eventuele congesties tot gevolg, kan dan ook in alle redelijkheid geen sprake zijn. Hieruit kan onmogelijk nog een MTHEN gepuurd worden.

Verzoekers enten hun MTHEN tot slot nog op lawaaihinder die zij evenwel met niets hard maken... Verzoekers lijken van de landbouwfunctie abstractie te maken... Het is zeker niet zo – en dit is anders dan bijvoorbeeld bij een groot varkensbedrijf – dat er een continue flow aan verkeer zal zijn... slechts gedurende een korte periode in het jaar zal geplukt worden

De slotsom is zodoende dat er geen sprake kan zijn van een MTHEN. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen in huidige procedure.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wensen te voorkomen, wijzen de verzoekende partijen op visuele hinder, lawaaihinder en op verkeershinder aangezien het project een af- en aanrijden van bussen, vrachtwagens en personenwagens zal veroorzaken.

De Raad wenst vooreerst op te merken dat van verzoekende partijen die in, dan wel in de nabijheid van, een (landschappelijke waardevol) agrarisch gebied wonen in redelijkheid een normale mate van tolerantie ten aanzien van hinder eigen aan een dergelijke gebied mag worden verwacht. Er zal met andere woorden pas sprake zijn van een ernstig nadeel wanneer het relatieve evenwicht tussen het bestaan van hinder eigen aan een (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied enerzijds en de tolerantie die ten aanzien van dergelijke hinder anderzijds in hoofde van de verzoekende partijen mag verondersteld worden, wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord. De Raad is evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen niet, minstens niet

op een voor de schorsing voldoende wijze, aantonen dat vermeld evenwicht wordt verstoord, laat staan dat het zou worden verbroken ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

In zoverre de tweede en de derde verzoekende partij wijzen op visuele hinder ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, merkt de Raad op dat zij op geruime afstand van de op te richten constructie wonen zodat de beweerde visuele hinder bezwaarlijk ernstig kan genoemd worden, minstens dat de tweede en derde verzoekende partij nalaten het tegendeel op een voldoende wijze aan te tonen.

In hoofde van de eerste verzoekende partij, die naast het perceel woont waarop de vergunde constructies zullen worden opgetrokken, stelt de Raad vast dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onmiskenbaar een impact zal hebben op haar actuele uitzicht. Of hierdoor ook sprake is van ernstige visuele hinder waardoor een normale beleving van de woning van de eerste verzoekende partij niet langer mogelijk zou zijn, is naar het oordeel van de Raad niet aangetoond.

Het komt immers aan de eerste verzoekende partij toe om het nadeel dat zij met haar vordering tot schorsing wenst te voorkomen, op een concrete en precieze wijze aan te duiden. Zij laat dit evenwel na. Aan de hand van de door de eerste verzoekende partij neergelegde foto's kan zulks alvast niet afgeleid worden. De geviseerde constructie bevindt zich bovendien achter een reeks hoogstammige bomen en vindt aansluiting bij de bestaande bebouwing zodat de ernst alvast dient gerelativeerd te worden.

De verwijzing van de verzoekende partijen naar het ruimtelijk structuurplan van de gemeente Beernem en de stelling dat zij op grond van vermeld plan er mochten op vertrouwen dat hun uitzicht ongestoord zou blijven, is evenmin dienstig. In zoverre de verzoekende partijen hiermee, al dan niet terecht tevens, minstens onrechtstreeks, de wettigheid van de bestreden beslissing viseren, is de Raad van oordeel dat de gebeurlijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en de verzoekende partijen op zich geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

4.

In zoverre de eerste verzoekende partij verder wijst op verkeershinder en, hierin bijgetreden door de tweede verzoekende partij, op lawaaihinder, is de Raad van oordeel dat de stelling dat het landbouwbedrijf een stroom aan bussen, vrachtwagens en personenwagens zal genereren, het niveau van de loutere hypothese niet overstijgt en daarom niet als een ernstig nadeel kan worden aangemerkt.

Eenzelfde vaststelling dient gemaakt te worden ten aanzien van de beweerde 'voortdurende' lawaaihinder (de ligging van de 'afvoerloskade' en de activiteiten op de plantages en de 'zelfpluktuin'). Het betrokken nadeel ontbeert elke precisie en concretisering zodat het niet, minstens niet zonder meer, dienstig kan ingeroepen worden om de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER